

DAVID WILKERSONIN UNI YLÖSOTOSTA: "Valmistautuneena olo ei ole leikin asia"

Vuonna 1998 saarnaaja David Wilkerson näki unessa näyn seurakunnan ylöstempauksesta ja puhui tämän saarnassaan seuraavasti.

"Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee." - Matteus 24:42-44.

En näe paljon unia, ja en saarnaa unistani koska olen Sanan saarnaaja, ja kaikki mikä ei ole yhtä Jumalan sanan kanssa on hyljättävä suoralta kädeltä. Kerron teille kuinka Jumala herätti sieluni, kuinka minun tulisi saarnata tästä useammin. Haluan sinun tietävän että tämä ei ole oppia, se ei ole uutta ilmestystä, se on vain Pyhän Hengen kehoitusta minulla, ja puhetta minulle Hänen tulemuksestaan. En halua rakentaa mitään oppia siitä, muista tämä.

Minulla ei ole suurta luottamusta uniini, mikä tahansa uninäky tai ilmestys on ehdottomasti sidottava Kirjoituksiin. Tämän sanottuani, anna minun tämä jakaa sinulle ilman että yritän puhua sinulle opista tai muusta sellaisesta, vaan vain puhetta Pyhän Hengeltä minulle.

Unessani havahduin yllättäen siihen tietoisuuteen että minut oli otettu, minut oli temmattu ylös ja olin jonkinlaisessa kulkuneuvossa. En tiedä oliko ne vaunut, en nähnyt kulkuneuvoa, mutta minä tiesin että siellä oli muitakin ja siellä oli Herran enkeli. Oli tunne kiirehtimistä nopeasti katujen läpi taloihin - tämä kulkuneuvo ei tiennyt seinistä mitään - ja minulle oli tunne että olin matkalla kotiin, olin pelastettu, Herra oli tullut.

Herran enkeli kerää minut Herran vaunuihin, niitä on tuhannen tuhansia ja Herran tulemus on kuin salama, joka käy idästä länteen. On tunne nopeudesta, mutta on ikään kuin näkisin sen hidastettuna, tämän salaman tulemuksen. Näin sen hidastettuna, mutta en nähnyt kuljettajaa, en nähnyt enkeleitä ja en nähnyt kulkuneuvoa, minulla oli vain tunne, ja tiesin että minua kuljetettiin ja minut otettiin, ja minä liikuin nopeasti. Ihmisiä temmattiin heidän kodeistaan ja kaduilta.

Ja muistan erityisesti tiettyyn kotiin menemisen ja siellä oli kolme ihmistä, joista tunnistin kaksi ystävikseni ja yksi oli perheenjäsen, ja me lähdimme välittömästi, ja oli tunne, äkkinäisyyden tunne. Voi Jumala, heidät jätettiin pois ja Herra salli minun, muutamaksi katoavaksi hetkeksi, aistimaan kauhun mikä olisi jäljelle jääneille kun Herran enkeli tuli ja kokosi valittunsa neljältä tuulelta.

Sain tietää että tuona aikana jopa ne jotka kutsuvat itseänsä kristityiksi, ja eivät olleet oikeasti kristittyjä, jotka halveksivat Jumalan armoa, menivät ja tekivät syntiä, ja sanoivat että voivat helposti tunnustaa Herran, mutta eivät koskaan olleet hyljänneet syntiänsä. Oli tunne, että vaikka he nukkuivat, he tiesivät. Oli tietoisuus Herran tulemuksesta ja tuli yllättävä hetki, koska näin käsien kohoavan, ja ihmiset kurkottivat ja heiluttivat käsiään. Itseasiassa, kun jatkoimme liikkumista, oli ihmisiä, jotka liikkuivat ja yrittivät saada tämän kulkuneuvon ajajan huomion, ja minä huusin ja kiljuin että menkää avoimelle paikalle, ihan kuin olisin luullut että heidät huomataan avoimelta paikalta ja temmataan ylös, mutta jatkoimme matkaan vain eteenpäin nopeasti. Mutta oli tunne, jota en ollut koskaan aikaisemmin kokenut elämässäni, vaikka koko elämäni isäni opetti Herran tulemuksesta, minun isoisäni opetti Herran tulemuksesta, minä opetin siitä.

Raamattu sanoo että me kaikki muutumme, silmänräpäyksessä, yhtäkkiä meidät muutetaan. Raamattu sanoo, että tämä katoavainen ruumis pukee päällensä katoamattoman ruumiin kuten Hänellä. Ja Raamattu sanoo että meidän on oltava valmiina ja valmistautuneina, odottaen. Raamattu sanoo, että Hänen tulemuksensa on niille, jotka odottavat Hänen ilmestymistään, ja nuo jotka odottavat, vaikka he nukkuisivat, heidät temmataan, jos se on keskellä yötä.

No, en mene oppiin tempauksesta, että milloin se tapahtuu; ennen ahdistusta, keskivaiheilla ahdistusta vaiko ahdistuksen jälkeen, vaan kerron vaan teille siitä kauhun tunteesta, joka tulee olemaan niille, jotka tiesivät evankeliumin, joilla oli kiinnostusta toisiinsa, ja jotka tunsivat Jumalan armon ja laupeuden, ja he eivät olleet valmistautuneita. Heidä ei otettu, heitä ei koottu siihen kulkuneuvoon, ja muistan sen liikkeen nopeuden, ja näkemäni jäljelle jääneet ihmiset, kun kulkuneuvo vain ohitti heidät, ja tuon hirvittävän tunteen. Herra, tiedän että olen pelastettu, tiedän että olet lunastettu, olen menossa kotiin, mutta nuo kaksi ystävääni ja tuo perheen jäsen! Oli kauhua. Kaksi on makaamassa yhdellä vuoteella, toinen otetaan ja toinen jätetään... sen tähden valvokaa Hänen tulemistaan kun varasta yöllä. Ystävät, Hän on tulossa.

Ei ollut nopeuden tunnetta, ei ollut tunnetta liikkumisesta, vaan yhtäkkiä astuin kaikkien muiden ympärillä olevien kanssa ulos pilvestä, ulos sumusta, ulos ajasta, iankaikkisuuteen. Yhtäkkiä, ei ollut enää tunnetta kuljettamisesta universumiin tai mihinkään muuallekaan; yhtäkkiä vain me olimme... kotona. Olimme iankaikkisuudessa ja muistan tämän ehdottoman tyyneyden tunteen, kun me astuimme iankaikkisuuteen tuon pilven läpi. Siellä oli tunne rauhasta ja näin ympärilläni ihmisiä tunnustelemassa ruumiitaan, heidän käsiänsä, ja he hieroivat kasvojansa. Ei ollut huutoa. En nähnyt Jeesusta missään, se oli vain tuntemus, se tapahtui niin äkisti. Se vaikutti olevan kokoontumispaikka ja Raamattu sanoo Hänen kokoavansa valittunsa neljältä tuulelta, ja yhtäkkiä katsoin ja siellä oli minun kaksi ystävääni, minun rakkaani tulivat pilven läpi iankaikkisuuteen.

Kukaan ei katsellut toisiansa, ei kukaan, ja siellä ei ollut halaamista, siellä oli vain rauha, ihmeellinen rauha, ja koin sen hetkessä, että olen kotona ja että maa, jossa olin ollut oli poissa. Olen saatanan otteen ulottumattomissa. Ei ole syntiä, ei mahdollisuutta koskaan eksyä, olen ikuisesti Hänen. Hän teki mitä sanoi tekevänsä. Hän sanoi että Hän tulisi enkeliensä kanssa, ja Hän tuli enkeliensä kanssa. Hän oli tehnyt niin kuin olin saarnannut, kaikki mitä olin sanonut, oli totta! Hän on Kaikkiriittävä, Hän on kaikki mitä me tarvitsemme!

Siellä oli suurempi tyyneys ja ja rauha kuin kykenin kuvittelemaan. Ja ihmiset olivat hämmästyksissään, ja aivan hiljaa. Oli ihmetys ja rauha, joka oli ehdottoman katoamaton, ja se tunne. Se tunne oli kaikkialla... se oli totta. Se tunne todellisuudesta ja totuudesta että tuo vanha maailma ei ole todellinen maailma, vaan vasta tämä on tosi maailma, tämä iankaikkisuus, kun kaikki on väistynyt. Se vanha maailma olikin ollut vain unta ja se oli ollut heinää. Niin kuin Raamattu sanoo, liha on heinä, se kasvaa ja se kuihtuu ja se on poissa. Aika on vain pieni palanen, mutta iankaikkisuus on suuri maailma. Jumala leikkasi pienen palan ja Hän antoi sen ihmisille, armossaan ja laupeudessaan sanoen: "Tässä on minun armoani, Minun laupeuttani, Minun kunniaani." Hän antaa sinulle paikan ja ajan, jotta kääntyisit ja luottaisit Häneen.

Mutta Jumala odota hetki, kaikki nuo, jotka eivät tulleet, kaikki nuo, jotka jäivät jäljelle, jotka ajattelivat olleensa valmistautuneita ja ajattelivat olevansa valmiita, he eivät ole täällä. Entä he Herra? Hehän ovat kadotettuja! Minulla oli tunne, jota en usko siellä kuitenkaan olevan vaan Jumala antoi minun tuntea sen kadotettujen tunteen, jotka olivat poissa, ja yhtäkkiä ajattelin kaikkia noita, joita ei ollut koottu mukaan. Heräsin, istuin ylös, ja nämä sanat olivat kuin hiljainen ukkonen päässäni: "David, olla valmistautunut ei ole leikin asia". Ja asetuin selälle tyyntyneni ja Jumala sanoi: **"Minun kansani ei ota sitä vakavasti. He puhuvat siitä, mutta he eivät ota sitä vakavasti, ja monet, monet tulevat jäämään pois. He eivät ole valmiita. Armon aika on tulossa loppuunsa."**

"Samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat." - Heprealaiskirje 9:28

Kirjoitusvirheet ja lauseista puuttuneet pilkut korjannut Jukka S. Kuitenkin tarkkuudella ja kunnioittaen tekstiä, oli esim. kolme l-kirjainta ll ja äää joissakin sanoissa.

Mutta tietenkin sana: Kaikkiriittävä on tietenkin Herramme erisnimi, eikä kirjoitusvirhe.

Esimerkiksi nämä olivat kirjoitusvirheitä, alkuperäiset sanat ovat korjatut.

tuhasia -> tuhansia,

kotoin -> kotiin,

havaihduin -> havahduin,

suoraltä > suoralta,

tienyt -> tiennyt,

saanata -> saarnata